

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 29. apríla 2021 (*)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – článok 63 ZFEÚ – Voľný pohyb kapitálu – Daň z príjmu – Kapitálové príjmy – Príjmy rozdelené podnikom kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP), ktorý je rezidentom a zriadený v súlade so zmluvným právom – Výnosy, ktoré rozdeľuje PKIPCP so sídlom v inom členskom štáte a ktorý je zriadený podľa predpisov o investičných spoločnostiach – Rozdielne zaobchádzanie – článok 65 ZFEÚ – Objektívne porovnateľné situácie“

Vo veci C-480/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd, Fínsko) z 19. júna 2019 a doručený Súdnemu dvoru 24. júna 2019, ktorý súvisí s konaním začatým na návrh

E

za účasti:

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory A. Arabadžiev, sudcovia A. Kumin, T. von Danwitz a P. G. Xuereb (spravodajca) a I. Ziemele,

generálny advokát: G. Hogan,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- E, v zastúpení: A. Leppänen, varatuomari,
- fínska vláda, v zastúpení: M. Pere, splnomocnená zástupkyňa,
- Európska komisia, v zastúpení: W. Roels a I. Koskinen, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 19. novembra 2020,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 63 a 65 ZFEÚ.

2 Tento návrh bol podaný v rámci konania za?atého na návrh E v súvislosti s rozhodnutím keskusverolautakunta (Ústredný da?ový výbor, Fínsko) z 10. novembra 2017, ktorým tento výbor dospel k záveru, že výnosy vyplatené investí?nou spoločnos?ou s variabilným kapitálom (SICAV) založenou podľa luxemburského práva v prospech E mali byť zdanené vo Fínsku ako príjmy zo závislej ?innosti.

Právny rámec

Právo Únie

3 Podľa odôvodnenia 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 2009, s. 32) (ďalej len „smernica PKIPCP“) cie?om smernice je, aby boli stanovené spoločné všeobecné pravidlá povolenia, doh?adu, štruktúry a ?inností podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP), ktoré sú usadené v ?lenských štátoch, a informácií, ktoré sa musia zverej?ova?.

4 Odôvodnenie 83 smernice PKIPCP stanovuje:

„Táto smernica by nemala mať vplyv na vnútroštátne predpisy o zda?ovaní, ani na opatrenia, ktoré môžu ?lenské štáty zavies? na zabezpe?enie súladu s týmito predpismi na svojom území.“

5 ?lánok 1 ods. 1 až 3 tejto smernice stanovuje:

„1. Táto smernica sa uplat?uje na [PKIPCP] so sídlom na území ?lenských štátov.

2. Na ú?ely tejto smernice a v súlade s ?lánkom 3 sú PKIPCP podniky:

a) ktorých jediným ú?elom je kolektívne investovanie pe?ažných prostriedkov od verejnosti do prevoditeľných cenných papierov alebo do iných likvidných finan?ných aktív uvedených v ?lánku 50 ods. 1 a ktoré funguje na princípe rozloženia rizík, a

b) ktorých podielové listy sú na žiados? držite?ov odkúpené alebo vyplatené priamo alebo nepriamo z aktív takýchto podnikov. Úkony zo strany PKIPCP na zaistenie toho, aby sa hodnota ich podielových listov na burze výrazne nelíšila od ?istej hodnoty ich aktív, sa považujú za rovnocenné s takýmto odkúpením alebo vyplatením.

?lenské štáty môžu povoli?, aby PKIPCP pozostávali z nieko?kých podfondov.

3. Podniky uvedené v odseku 2 môžu byť zria?ované v súlade so zmluvným právom (ako spoločné fondy riadené správcovskou spoločnos?ou) alebo s predpismi o podielových fondoch (ako podielové fondy), alebo podľa predpisov o investí?ných spoločnostiach.

...“

6 Podľa ?lánku 4 ods. 1 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investí?ných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) ?. 1060/2009 a (EÚ) ?. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 2011, s. 1) sa za alternatívne investí?né fondy považujú:

„podnik kolektívneho investovania vrátane jeho podfondov, ktorý:

i) získava kapitál od viacerých investorov s cie?om investova? ho v súlade s vymedzenou

investí?nou politikou v prospech týchto investorov, a

ii) nevyžaduje povolenie podľa ?lánku 5 smernice [PKIPCP]“.

Fínske právo

7 Kapitola 1 § 2 ods. 1 body 1 a 2 sijoitusrahastolaki (48/1999) [zákon o investí?ných fondoch (? 48/1999)] z 29. januára 1999 znie takto:

„Na ú?ely tohto zákona platia nasledujúce definície:

(1) investovanie, nadobúdanie aktív od verejnosti na ú?ely kolektívneho investovania a investovanie uvedených aktív najmä do finan?ných nástrojov, nehnute?ností, cenných papierov alebo iných investícií, ako aj správa investí?ných fondov, zvláštnych investí?ných fondov a obchodovanie s podielovými listami...;

(2) investí?ný fond, aktíva nadobudnuté v rámci ?innosti kolektívneho investovania a investované v súlade s predpismi platnými vo Fínsku a v kapitole 11, ako aj záväzky, ktoré z toho vyplývajú...“

8 Podľa kapitoly 1 § 2 ods. 1 bodu 10 tohto zákona sa pod pojmom „podnik kolektívneho investovania“ rozumie podnik, ktorý vykonáva ?innos? kolektívneho investovania, získal povolenie v inom ?lenskom štáte Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP) než Fínska republika a ktorý podľa právnych predpisov ?lenského štátu svojho pôvodu sp??a podmienky smernice PKIPCP.

9 § 3 tuloverolaki (1535/1992) [zákon o dani z príjmu (? 1535/1992), ?alej len „zákon o dani z príjmu“] z 30. decembra 1992 s názvom „Subjekty“ znie takto:

„Za subjekty podľa tohto zákona sa považujú:

...

(4) akciové spoločnosti, družstvá, sporné, investí?né fondy, univerzity, vzájomné pois?ovacie spoločnosti, obecné sýpkky, neziskové alebo hospodárske združenia, nadácie a inštitúcie,

...“

10 § 20 zákona o dani z príjmu, nazvaný „Subjekty oslobodené od dane z príjmu“, vo svojom prvom odseku bode 2 stanovuje oslobodenie investí?ných fondov od dane z príjmu.

11 § 32 tohto zákona, nazvaný „Kapitálové príjmy“, stanovuje:

„Kapitálovými príjmami zdaniteľnými podľa pravidiel uvedených nižšie sú výnosy majetku, zisk z prevodu majetku a iné také príjmy, o ktorých možno predpoklada?, že vznikli z majetku. Kapitálovými príjmami sú okrem iného príjmy z úrokov, príjmy z dividend podľa pravidiel v § 33a až 33d, príjmy z prenájmu, podiely na zisku, výnosy zo životného poistenia, kapitálové príjmy z lesného hospodárstva, príjmy z pôdy a zisky z predaja. Kapitálovými príjmami sú aj podiel na kapitálovom príjme súvisiacom s príjmami rozde?ovanými spoločnosťou, na podiele spoluvlastníka konzorcia, ako aj na príjmoch z chovu sobov.“

12 § 33a tohto zákona, nazvaný „Dividendy vyplácané spoločnosťou kótovanou na burze“, stanovuje:

„85 % z dividendy vyplatenej spoločnosťou kótovanou na burze je kapitálovým príjmom a 15 % je

nezdaniteľným príjmom.

Dividendami pochádzajúcimi od spoločnosti kótovanej na burze sú dividendy pochádzajúce od spoločnosti, ktorej akcie sú v úase, keď sa táto rozhodne rozdeliť dividendy predmetom:

- (1) obchodovania na regulovanom trhu v zmysle laki kaupankäynnistä rahoitusvälineillä (748/2012) [zákon o obchodovaní s finančnými nástrojmi (č. 748/2012)],
- (2) obchodovania na inom regulovanom trhu, ktorý kontroluje verejný orgán mimo [EHP], alebo
- (3) obchodovania na multilaterálnej obchodnej platforme v zmysle zákona [č. 748/2012] za predpokladu, že s akciami sa obchodovalo na žiadosť spoločnosti alebo s jej súhlasom.

Rozdelenie aktív kótovanou spoločnosťou v zmysle kapitoly 13 § 1 ods. 1 osakeyhtiölaki (624/2006) [zákon o akciových spoločnostiach (č. 624/2006)], ktoré pochádzajú z rezerv disponibilných vlastných zdrojov, sa považuje za dividendu a podlieha ustanoveniam tohto paragrafu.“

13 Podľa znenia § 33b zákona o dani z príjmu, nazvaného „Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá nie je kótovaná na burze“:

„25 % z dividend vyplácaných spoločnosťou, ktorá nie je kótovaná na burze, predstavuje kapitálový príjem a 75 % predstavuje nezdaniteľný príjem, a to až do výšky 8 % ročného príjmu vypočítaného na základe útovnej hodnoty podielu v zdaťovacom období v zmysle laki varojen arvostamisesta verotuksessa (1142/2005) [zákon o oceňovaní aktív v rámci zdaťovania (č. 1142/2005)]. Ak suma dividend prijatých daňovníkom presahuje 150 000 eur, 85 % z dividend predstavuje kapitálový príjem a 15 % predstavuje nezdaniteľný príjem.

Pokiaľ ide o úasť presahujúcu ročný príjem uvedený v prvom odseku vyššie, 75 % z dividend predstavuje príjem zo závislej činnosti a 25 % predstavuje nezdaniteľný príjem.

Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia týkajúce sa zdaťovania dividend uvedených v tomto zákone, dividend predstavuje príjem zo závislej činnosti, ak na základe ustanovenia zakladateľskej zmluvy, rozhodnutia valného zhromaždenia, dohody akcionárov alebo akejkolvek inej dohody je jej vyplatenie protihodnotou za vklad vo forme práce príjemcu dividendy alebo osoby, ktorá patrí do sféry jeho záujmu. Dividenda predstavuje príjem osoby, ktorá vložila predmetný vklad vo forme práce.

...

Vyplatenie aktív spoločnosťou, ktorá nie je kótovaná na burze, v zmysle kapitoly 13 § 1 ods. 1 zákona [č. 624/2006], ktoré pochádzajú z disponibilnej rezervy vlastných zdrojov, sa považuje za dividendu a podlieha ustanoveniam tohto paragrafu...“

14 § 33c zákona o dani z príjmu, nazvaný „Dividendy vyplácané zahraničným subjektom“, stanovuje:

„Dividendy vyplácané zahraničným subjektom predstavujú zdaniteľný príjem v súlade s ustanoveniami § 33a a 33b tohto zákona, ak je tento subjekt spoločnosťou v zmysle článku 2 [smernice Rady 2011/96/EÚ z 30. novembra 2011 o spoločnom systéme zdaťovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch (Ú. v. EÚ L 345, 2011, s. 8), zmenenej smernicou Rady 2014/86/EÚ z 8. júla 2014 (Ú. v. EÚ L 219, 2014, s. 40)]. ...

Dividendy vyplácané zahraničným subjektom, na ktorý sa nevzťahuje vyššie uvedený prvý odsek, predstavujú zdaniteľný príjem v súlade s ustanoveniami § 33a a § 33b, ak je predmetný subjekt povinný, s výnimkou opcií alebo oslobodenia, zaplatiť daň aspoň so sadzbou 10 % z príjmov, ktoré dosiahol a z ktorých boli vyplatené dividendy a:

(1) tento subjekt má podľa danej právnej úpravy štátu patriaceho do Európskeho hospodárskeho priestoru sídlo v tomto štáte a podľa zmluvy o zabránení dvojitého zdanenia nemá sídlo v treťom štáte mimo Európskeho hospodárskeho priestoru; alebo

(2) v priebehu predmetného daňového roka je medzi Fínskou republikou a štátom, ktorého je subjekt rezidentom, účinná dohoda o zamedzení dvojitého zdanenia, ktorá sa vzťahuje na dividendy vyplácané týmto subjektom.

Dividendy vyplácané zahraničným subjektom, na ktorý sa nevzťahuje prvý a druhý odsek tohto paragrafu, predstavujú príjmy zo závislej činnosti, ktoré v plnom rozsahu podliehajú zdaneniu.

...“

Konanie vo veci samej a prejudiciálna otázka

15 E je fyzická osoba s bydliskom vo Fínsku, ktorá investovala do podfondu SICAV založenej podľa luxemburského práva, ktorá predstavuje PKIPCP „zriadený podľa predpisov (investičná spoločnosť)“ v zmysle článku 1 ods. 3 smernice PKIPCP. Investície E sa týkajú toho, čo sa zvykne nazývať podiely na zisku, vo vzťahu ku ktorým táto SICAV každoročne distribuuje investorom dosiahnutý výnos.

16 Dňa 20. júna 2017 E požiadal Ústredný daňový výbor o vydanie predbežného rozhodnutia o daňovom zaobchádzaní s výnosom, ktorý mu mal byť distribuovaný dotknutou SICAV založenou podľa luxemburského práva.

17 V tomto návrhu E uvádzal, že SICAV založená podľa luxemburského práva sa má považovať za investičný fond založený podľa fínskeho práva, teda PKIPCP „v súlade so zmluvným právom (ako spoločné fondy riadené správcovskou spoločnosťou)“ v zmysle článku 1 ods. 3 smernice PKIPCP. Podľa neho teda výnos, ktorý takáto SICAV rozdeľuje, mal byť zdanený rovnakým spôsobom ako výnos rozdeľovaný investičnými fondmi založenými podľa fínskeho práva, teda ako kapitálový príjem podľa § 32 zákona o dani z príjmu. V tejto súvislosti E najmä zdôraznil, že predmetná SICAV založená podľa luxemburského práva vykonávala podobnú činnosť ako investičné fondy založené podľa fínskeho práva a že správa tejto SICAV zodpovedala činnosti týchto fondov.

18 Ústredný daňový výbor vo svojom konečnom predbežnom rozhodnutí z 10. novembra 2017 konštatoval, že podľa vnútroštátnej judikatúry na to, aby sa o zdanení príjmu pochádzajúceho od hospodárskeho subjektu usadeného v inom štáte rozhodlo vo Fínsku, je potrebné zohľadniť funkčné a právne charakteristiky hospodárskeho subjektu vo vzťahu k porovnateľným fínskym hospodárskym subjektom.

19 Ústredný daňový výbor sa domnieval, že SICAV má funkčné charakteristiky fínskeho investičného fondu, ale že podobné všeobecné funkčné charakteristiky možno pozorovať napríklad v kolektívnom investovaní vo forme akciových spoločností. Ústredný daňový výbor sa domnieval, že predmetná SICAV založená podľa luxemburského práva, najmä z dôvodu svojej právnej formy, je objektívne porovnateľná s fínskou akciovou spoločnosťou vykonávajúcou investičné činnosti.

20 Podľa tohto výboru musí byť teda výnos, ktorý táto SICAV rozdeľovala, považovaný za dividendu a zdanený ako príjem zo závislej činnosti podľa § 33c tretieho odseku zákona o dani z príjmu.

21 E sa obrátil na vnútroštátny súd, Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd, Fínsko), so žalobou na zrušenie rozhodnutia ústredného daňového výboru. Pred týmto súdom E tvrdí, že zdanenie výnosu, ktorý rozdelila predmetná SICAV založená podľa luxemburského práva, ako príjmu zo závislej činnosti v súlade s uvedeným § 33c tretím odsekom, je vyššie ako zdanenie výnosu rozdeľovaného investičným fondom podľa fínskeho práva ako kapitálový príjem a v dôsledku toho je v rozpore s voľným pohybom kapitálu zakotveným v článku 63 ZFEÚ.

22 Vnútroštátny súd uvádza, že daň z príjmu, ktorá sa má zaplatiť za príjmy zo závislej činnosti, môže byť vyššia ako 50 %, zatiaľ čo v prípade kapitálových príjmov je táto daň len 30 % alebo 34 %, ak suma, ktorá sa má zdať, presahuje 30 000 eur. Dodáva, že na účely určenia povahy príjmu v zmysle zákona o dani z príjmu, ktorý tvorí predmetný výnos, je potrebné rozhodnúť, s ktorým fínskym subjektom sa má uvedená SICAV stotožňovať, pričom sa overí, či výklad založený na právnej forme subjektu, ako je výklad ústredného daňového výboru, nie je v rozpore s článkami 63 a 65 ZFEÚ, a pýta sa najmä, či PKIPCP s rozdielnymi právnymi formami, ktoré sú zriadené v súlade so smernicou PKIPCP, sa na účely zdanenia výnosov prijatých investormi majú považovať za totožné.

23 V tomto kontexte Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Majú sa články 63 a 65 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bránia výkladu [vnútroštátnych ustanovení], v dôsledku ktorého sa príjmy, ktoré fyzická osoba s bydliskom vo Fínsku poberá od [PKIPCP] so sídlom v inom členskom štáte a založeného v zmysle smernice [PKIPCP] podľa predpisov, ako investičná spoločnosť... pri zdaňovaní daňou z príjmu nepovažujú za rovnocenné s príjmami, ktoré sú poberané od fínskeho investičného fondu zriadeného v súlade so zmluvným právom v zmysle tej istej smernice..., pretože právna forma [PKIPCP] nachádzajúceho sa v inom členskom štáte nezodpovedá právnej štruktúre vnútroštátneho investičného fondu?“

O prejudiciálnej otázke

24 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa články 63 a 65 ZFEÚ majú vykladať v tom zmysle, že bránia daňovej praxi členského štátu, podľa ktorej sa na účely zdanenia príjmu fyzickej osoby s bydliskom v tomto členskom štáte príjem vyplácaný zo strany PKIPCP zriadeného podľa predpisov o investičných spoločnostiach so sídlom v inom členskom štáte, nepovažuje za príjem vyplácaný PKIPCP so sídlom v prvom uvedenom členskom štáte z dôvodu, že tieto PKIPCP nemajú rovnakú právnu formu.

25 Podľa judikatúry Súdneho dvora členské štáty musia pri výkone svojej právomoci v oblasti priamych daní rešpektovať právo Únie, a najmä základné slobody zaručené Zmluvou o FEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júna 2019, Rakúsko/Nemecko, C-591/17, EU:C:2019:504, bod 56 a citovanú judikatúru).

26 Článok 63 ods. 1 ZFEÚ všeobecne zakazuje obmedzenia pohybu kapitálu medzi členskými štátmi (rozsudok zo 16. septembra 2020, Romenergo a Aris Capital, C-339/19, EU:C:2020:709, bod 31, ako aj citovaná judikatúra). Opatrenia zakázané týmto ustanovením ako obmedzenia pohybu kapitálu zahŕňajú opatrenia, ktoré sú spôsobilé odradiť nerezidentov od investovania v určitom členskom štáte alebo odradiť rezidentov uvedeného členského štátu od investovania v iných štátoch (rozsudok z 30. apríla 2020, Sociétés Générale, C-565/18, EU:C:2020:318, bod 22).

27 Konkrétne rozdiel v zaobchádzaní, ak vedie k menej výhodnému zaobchádzaniu s príjmami rezidenta členského štátu, ktoré pochádzajú z iného členského štátu, v porovnaní so zaobchádzaním s príjmami, ktoré pochádzajú z prvého členského štátu, môže odradiť takého rezidenta od investícií jeho kapitálu v inom členskom štáte (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. februára 2011, Haribo Lakritzen Hans Riegel a Österreichische Salinen, C-436/08 a C-437/08, EU:C:2011:61, bod 80; z 24. novembra 2016, SECIL, C-464/14, EU:C:2016:896, bod 50, ako aj z 20. septembra 2018, EV, C-685/16, EU:C:2018:743, bod 63).

28 Podľa článku 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ nie sú článkom 63 ZFEÚ dotknuté práva členských štátov uplatňovať príslušné ustanovenia ich daňových zákonov, ktoré rozlišujú daňových poplatníkov podľa miesta bydliska alebo podľa miesta, kde investovali kapitál.

29 Toto ustanovenie musí byť ako výnimka zo základnej zásady voľného pohybu kapitálu vykladané reštriktívne. Preto ho nemožno vykladať v tom zmysle, že akákoľvek daňová právna úprava rozlišujúca medzi daňovníkmi v závislosti od miesta, kde majú bydlisko, alebo od členského štátu, v ktorom investujú svoj kapitál, je automaticky zlužiteľná so Zmluvou o FEÚ. Samotná výnimka upravená v článku 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ je totiž obmedzená článkom 65 ods. 3 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že vnútroštátne ustanovenia uvedené v odseku 1 tohto článku „nesmú byť prostriedkom pre svojvoľnú diskrimináciu alebo skryté obmedzovanie voľného pohybu kapitálu a platieb vymedzených v článku 63 [ZFEÚ]“ (rozsudok z 21. júna 2018, Fidelity Funds a i., C-480/16, EU:C:2018:480, bod 47, ako aj citovaná judikatúra).

30 Súdny dvor tiež rozhodol, že treba rozlišovať medzi rozdielnym zaobchádzaním, ktoré je podľa článku 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ prípustné, a diskrimináciou, ktorú zakazuje článok 65 ods. 3 ZFEÚ. Na to, aby sa mohla vnútroštátna daňová právna úprava považovať za zlužiteľnú s ustanoveniami Zmluvy týkajúcimi sa voľného pohybu kapitálu, je potrebné, aby sa rozdiel v zaobchádzaní týkal situácií, ktoré nie sú objektívne porovnateľné, alebo aby bol odôvodnený naliehavým dôvodom všeobecného záujmu (rozsudok z 30. apríla 2020, Sociétés Générale, C-565/18, EU:C:2020:318, bod 24).

31 Treba teda najprv preskúmať existenciu rozdielného zaobchádzania, potom prípadnú porovnateľnosť situácií a nakoniec prípadne možnosť odôvodniť rozdielne zaobchádzanie.

O existencii rozdielného zaobchádzania

32 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že prejudiciálna otázka je položená v rámci sporu týkajúceho sa zdanenia príjmu, ktorý bol v prospech E vyplatený zo strany SICAV založenej podľa luxemburského práva, a to PKIPCP zriadeného podľa predpisov o investíčných spoločnostiach v zmysle smernice PKIPCP. Vo Fínsku však majú PKIPCP, na ktoré sa vzťahuje smernica PKIPCP, zmluvnú formu a nemôžu byť zriadené podľa predpisov o investíčných

spoložnostiach.

33 E sa domnieva, že príjem vyplácaný SICAV by mal byť zdanený ako príjem od PKIPCP podľa fínskeho práva, ktorý je zriadený v súlade so zmluvným právom. Ústredný daňový výbor sa naopak domnieva, že vzhľadom na to, že SICAV, PKIPCP sú zriadené podľa predpisov o investičných spoločnostiach, podobajú sa akciovej spoločnosti so sídlom vo Fínsku, príjem, ktorý tieto subjekty vyplácajú, by sa mal považovať za dividendy vyplácané takýmito spoločnosťami.

34 Je teda potrebné v prvom rade overiť, či tým, že sa príjmu vyplácanému zo strany SICAV podľa luxemburského práva, o ktorú ide vo veci samej, prizná odlišné zaobchádzanie než príjmu vyplácanému PKIPCP podľa fínskeho práva, podlieha tento prvý uvedený príjem menej výhodnému daňovému zaobchádzaniu.

35 Podľa § 32 zákon o dani z príjmu kapitálové príjmy zahŕňajú výnosy majetku, zisk z prevodu majetku a iné také príjmy, o ktorých možno predpokladať, že vznikli z majetku. Medzi príkladmi kapitálových príjmov, ktoré fínsky zákonodarca výslovne uvádza v tomto § 32, sa nachádzajú tak podiely na ziskoch, ktoré vyplácajú PKIPCP, ako aj dividendy, ktoré vyplácajú akciové spoločnosti. Podľa údajov uvedených v návrhu na začatie prejudiciálneho konania kapitálové príjmy sa v zásade zdaňujú sadzbou 30 % pre časť týchto príjmov nepresahujúcu 30 000 eur a sadzbou 34 % pre časť týchto príjmov presahujúcu 30 000 eur.

36 Hoci však podiely na zisku, ktoré vypláca PKIPCP podľa fínskeho práva, sú predmetom zdanenia na úrovni príjemcu ako kapitálové príjmy, s príjmami, ktoré vypláca SICAV založená podľa luxemburského práva, sa zaobchádza ako s dividendami vyplácanými subjektom so sídlom v inom štáte ako vo Fínskej republike v zmysle § 33c zákona o dani z príjmu a podľa jeho tretieho odseku sa zdaňujú ako príjmy zo závislej činnosti s progresívnou sadzbou, ktorá môže dosiahnuť až 50 %.

37 Takéto rozdielne zaobchádzanie môže viesť k menej výhodnému zaobchádzaniu s príjmami, ktoré vypláca SICAV založená podľa luxemburského práva, v porovnaní so zaobchádzaním s príjmom vyplácaným PKIPCP podľa fínskeho práva.

38 V druhom rade treba uviesť, že daňové zaobchádzanie vyhradené pre príjem, ktorý vypláca SICAV založená podľa luxemburského práva, o ktorý ide vo veci samej, v prospech E sa nepodobá ani daňovému zaobchádzaniu vyhradenému pre príjem vyplácaný alternatívnymi investičnými fondmi v zmysle článku 4 ods. 1 písm. a) smernice 2011/61, na ktoré sa nevzťahuje smernica PKIPCP a ktoré majú formu akciovej spoločnosti. Ako fínska vláda spresnila vo svojej písomnej odpovedi na položené otázky, takéto fondy môžu byť vytvorené podľa fínskeho práva.

39 Zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že príjmy akciových spoločností so sídlom vo Fínsku sú predmetom dvojitého zdanenia raz na úrovni spoločnosti, ako príjmy právnických osôb, a raz na úrovni príjemcu, ako kapitálové príjmy. S cieľom zmierniť účinky dvojitého zdanenia, opatrenia stanovené v § 33a a § 33b zákona o dani z príjmu zmierňujú zdanenie na úrovni príjemcu, najmä oslobodením časti príjmov od dane z kapitálových príjmov.

40 V tejto súvislosti fínska vláda vo svojej odpovedi na otázky položené Súdnym dvorom spresňuje, že ak by akciová spoločnosť vykonávala investičnú činnosť podobného typu ako investičné fondy, nebola by oslobodená od dane, ale riadne by podliehala dani z príjmov právnických osôb, a výnos, ktorý rozdeľuje, by podliehal pravidlám týkajúcim sa zdanenia dividend, ktoré sú založené na dvojitom čiastočnom zdanení.

41 Ako však vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, nie je to tak v prípade SICAV založenej podľa luxemburského práva. Z tohto návrhu totiž vyplýva, že podľa ústredného

daťového výboru predstavuje takáto SICAV na účely uplatnenia § 33c zákona o dani z príjmu subjekt, na ktorý sa nevzťahuje smernica 2011/96 v znení zmien a doplnení, ktorý má sídlo v inom členskom štáte EHP ako Fínska republika, na ktorý sa vzťahuje dohoda o zamedzení dvojitého zdanenia a ktorý nie je povinný platiť daň s minimálnou sadzbou 10 % z príjmov, ktoré dosiahol. Opatrenia na vnútroštátnej úrovni, ktoré majú zmierniť dvojité zdanenie, sa teda neuplatňujú na príjmy, ktoré vypláca.

42 Za týchto podmienok je potrebné sa domnievať, že s príjmami, ktoré vypláca SICAV založená podľa luxemburského práva, o ktoré ide vo veci samej, v prospech príjemcu usadeného vo Fínsku, sa zaobchádza menej priaznivo než s príjmami vyplácanými akciovými spoločnosťami, ako aj PKIPCP podľa fínskeho práva, zriadenými v súlade so zmluvným právom.

43 Toto rozdielne zaobchádzanie môže odradiť fínskych rezidentov od investovania v iných členských štátoch, ako je Fínska republika, a tým obmedziť voľný pohyb kapitálu.

O existencii objektívne porovnateľnej situácie

44 Ako vyplýva z judikatúry pripomenutej v bodoch 29 a 30 tohto rozsudku, takéto rozdielne zaobchádzanie možno pripustiť len vtedy, ak sa týka situácií, ktoré nie sú objektívne porovnateľné.

45 Je potrebné konštatovať, že SICAV založená podľa luxemburského práva, o ktorú ide vo veci samej, a PKIPCP založený podľa fínskeho práva sú dva typy PKIPCP v zmysle smernice PKIPCP.

46 Ako vyplýva z článku 1 ods. 1 smernice PKIPCP, výlučným cieľom PKIPCP je kolektívne investovanie do prevoditeľných cenných papierov alebo iných likvidných finančných aktív z peňažných prostriedkov získaných od verejnosti, ich fungovanie podlieha zásade rozloženia rizík a ich podielové listy sú na žiadosť držiteľov odkúpené alebo vyplatené priamo alebo nepriamo z aktív takýchto podnikov.

47 Ako však uviedol generálny advokát v bode 45 svojich návrhov, právna kvalifikácia určitých situácií na účely obchodného práva nie je nevyhnutne použiteľná na daňové účely. Treba teda konštatovať, podobne ako uviedla fínska vláda, že samotná skutočnosť, že PKIPCP rezidenti a nerezidenti sú PKIPCP v zmysle smernice PKIPCP, nie je rozhodujúca na účely preukázania porovnateľnosti predmetných situácií.

48 Na jednej strane totiž táto smernica neharmonizovala zdanenie uplatniteľné na PKIPCP a na výnosy, ktoré rozdeľujú. Najmä z odôvodnení 4 a 83 uvedenej smernice vyplýva, že hoci táto smernica stanovuje spoločné minimálne pravidlá týkajúce sa povolenia, dohodu, štruktúry, informosti a informácií, ktoré musia PKIPCP zverejňovať, nemá vplyv na vnútroštátne predpisy o zdaňovaní.

49 Na druhej strane z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že porovnateľný charakter cezhraničnej situácie s vnútroštátnou situáciou sa musí skúmať s prihliadnutím na cieľ, ktorý sledujú predmetné vnútroštátne ustanovenia, ako aj s prihliadnutím na predmet a obsah týchto vnútroštátnych ustanovení, a že na účely posúdenia, či rozdielne zaobchádzanie vyplývajúce z takejto právnej úpravy je odrazom objektívne rozdielných situácií, treba vziať do úvahy iba relevantné rozlišujúce kritériá stanovené dotknutou právnou úpravou (rozsudok z 21. júna 2018, Fidelity Funds a i., C-480/16, EU:C:2018:480, body 50 a 51, ako aj citovaná judikatúra).

50 V tejto súvislosti z písomnej odpovede fínskej vlády na otázky Súdneho dvora a s výhradou overenia vnútroštátnym súdom vyplýva, že cieľ daňového zaobchádzania s informáciou

investičných fondov stanoveného fínskou daňovou právnou úpravou možno považovať za zavedenie jediného zdanenia na úrovni investora. Ustanovenia týkajúce sa daňového zaobchádzania s dividendami, ktoré prijali fyzické osoby, majú za cieľ, aby príjem právnickej osoby bol zdanený aj na úrovni jej spoločníkov, pričom stanovujú zmiernenie dvojitého zdanenia tohto príjmu.

51 Vzhľadom na tieto ciele sa zdá, že SICAV založená podľa luxemburského práva sa nachádza v situácii, ktorá je objektívne porovnateľná so situáciou PKIPCP podľa fínskeho práva. Ako vyplýva zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, a s výhradou overenia vnútroštátnym súdom, tieto dva subjekty sú oslobodené od dane z príjmu a výnos, ktorý tieto subjekty vyplácajú, je zdaňovaný výlučne na úrovni príjemcov.

52 Iste, na rozdiel od PKIPCP založenej podľa fínskeho práva je SICAV podľa luxemburského práva zriadená podľa predpisov o investičných spoločnostiach a z tohto dôvodu sa považuje za akciovú spoločnosť, ktorej rozdeľované príjmy sa zdaňujú podľa § 33c tretieho odseku zákona o dani z príjmu.

53 Treba však tiež uviesť, ako bolo pripomenuté v bode 35 tohto rozsudku, že medzi príkladmi kapitálových príjmov vymenovaných v § 32 zákona o dani z príjmu sa nachádzajú tak podiely na ziskoch, ktoré vyplácajú PKIPCP, ako aj dividendy, ktoré vyplácajú akciové spoločnosti. V dôsledku toho sa zdá, že fínsky zákonodarca nepodmienil rozdiel medzi kapitálovými príjmami na jednej strane a príjmami zo závislej činnosti na druhej strane právnou formou subjektu, ktorý ich vypláca, ale naopak usúdil, že tak výnosy, ktoré vyplácajú subjekty zriadené v súlade so zmluvným právom, ako aj subjekty zriadené podľa predpisov o investičných spoločnostiach, predstavujú kapitálové príjmy.

54 Z toho vyplýva, že postavenie SICAV podľa luxemburského práva, ako zriadenej podľa predpisov o investičných spoločnostiach, nestavia tento subjekt vo vzťahu k daňovému zaobchádzaniu s rozdeľovaným výnosom do odlišnej situácie v porovnaní s PKIPCP podľa fínskeho práva, ktorý je zriadený v súlade so zmluvným právom.

55 Z toho vyplýva, že s výhradou overenia vnútroštátnym súdom sa rozdielne zaobchádzanie s príslušnými príjmami, ktoré vypláca SICAV založená podľa luxemburského práva a PKIPCP podľa fínskeho práva, týka objektívne porovnateľných situácií.

O existencii naliehavého dôvodu všeobecného záujmu

56 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora obmedzenie voľného pohybu kapitálu možno pripustiť, iba keď je odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu, je vhodné na zaručenie dosiahnutia predmetného cieľa a nejde nad rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie tohto cieľa [pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. februára 2019, X (Sprostredkovateľské spoločnosti so sídlom v tretích krajinách), C-135/17, EU:C:2019:136, bod 70, ako aj z 30. januára 2020, Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, bod 83, a citovanú judikatúru].

57 V prejednávanej veci však stačí konštatovať, že fínska vláda neuviedla takéto dôvody a vnútroštátny súd ich tiež neuviedol.

58 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že články 63 a 65 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia daňovej praxi členského štátu, podľa ktorej sa na účely zdanenia príjmu fyzickej osoby s bydliskom v tomto členskom štáte príjem vyplácaný zo strany PKIPCP zriadeného podľa predpisov o investičných spoločnostiach so sídlom v inom členskom štáte nepovažuje za príjem vyplácaný PKIPCP so sídlom v prvom

uvedenom členskom štáte z dôvodu, že tieto PKIPCP nemajú rovnakú právnu formu.

O trovách

59 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Články 63 a 65 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia daňovej praxi členského štátu, podľa ktorej sa na účely zdanenia príjmu fyzickej osoby s bydliskom v tomto členskom štáte príjem vyplácaný zo strany podniku kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) zriadeného podľa predpisov o investičných spoločnostiach so sídlom v inom členskom štáte nepovažuje za príjem vyplácaný PKIPCP so sídlom v prvom uvedenom členskom štáte z dôvodu, že tieto PKIPCP nemajú rovnakú právnu formu.

Podpisy

* * Jazyk konania: fínčina.